

[Lorentzen.]

formentlig erkende, at ét er, at man ikke direkte vil påtvinge befolkningen at benytte loven, noget andet er det, når man står med en statsgaranti og med pengene i kassen; så er det et stort spørgsmål, om man ikke kommer til at påtvinge folk noget, som er usundt for landet. Så risikerer man, at det bliver de udelige, der kommer til at starte og derved påfører staten de store tab, medens de duelige måske holder sig beskedent tilbage og en skønne dag står uden noget egentligt erhverv, fordi de ikke kan komme til for de andre, der møder med den store statsstøtte.

Må jeg dernæst have lov at sige: jeg har aldrig sagt, at staten ikke er god for sin garanti. Jeg er ikke i tvivl om, at den mand, der kommer med statens garanti, kan opnå lån lettere og nok også billigere end den mand, der kommer uden statens garanti, men det anser jeg ikke for nogen fordel, thi den mand, der kommer uden statsgaranti, er der ti gange mere rygrad i, og det er også den mand, der en dag laver det store.

Den højtærede handelsminister kender sikkert forholdene ude i verden og ved, at et land som Schweiz har den fineste småindustri i hele verden; den ligger på landet, og den er kommet til uden statsstøtte af nogen art, men har vundet en styrke og et omfang, som alle andre lande må se på med midsundelse. Netop denne småindustri er skyld i, at den schweiziske valuta ikke er en svag, men en stærk mønt, der står i pari rundt omkring i verden.

Så spørges der: kan man ikke finde andre veje? Jo, man kunne måske finde en vej, men det må være over skattelovgivningen, f. eks. ved at bemyndige finansministeren til at skabe skattebegunstigelser for begyndende industriforetagender i sådanne egne, hvor der trænges til en industri. Det skal jeg ikke blande ind i debatten, for det ligger uden for det område, jeg her skal beskæftige mig med.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann spurgte, om venstre ikke var gået med til at støtte både landbruget og fiskerierhvervet. Jo, det er venstre, men det ærede medlem, der jo ikke er nogen novice på det økonomiske livs område, kan formentlig meget vel se, at der er en kæmpeforskel på at give støtte til en grundforbedring eller til et stats-

husmandsbrug, hvor værdierne trods alt er til stede generation efter generation, og så at give lån til et stort industriforetagende, som kan ligge død et halvt eller et helt år efter. Der er en meget væsentlig forskel på de to ting.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var også inde på spørgsmålet om den bank, der er ved at starte med 60 mill. kr. i aktiekapital. Må jeg i denne forbindelse minde om, at det er tanken, at danske sparekasser skal tegne sig for 10 mill. kr. af denne aktiekapital. Det er jo sikkert en aktiekapital, der kan komme ud i nogen risiko, men det må man finde sig i, når man vil gå den vej, og jeg finder, at den vej er langt bedre at gå end den vej, der er anvist i det foreliggende lovforslag.

Det ærede medlem er naturligvis ikke blind for, at jeg heller ikke principielt er modstander af konsulenter. Jeg kender mange konsulenter, der er udmærkede, og jeg kan godt tænke mig en industri, der beder om en konsulent til maskiner og en og anden ting, men konsulenter, der skal vejlede økonomisk og fortælle, at sådan og sådan skal det gøres, så når man det rigtige resultat, det gælder til Wandsbeck blandt de folk, der betyder noget. Spørg lederne ude i det private erhvervsliv, om de har haft konsulenter til at økonomisere og anlægge deres virksomhed. Jeg skal ikke nævne navne, men prøv at gå til dem og spørg, om de har haft nogen fordel af det.

Men jeg skal anerkende, at det ærede medlem hr. A. C. Normann tog forsigtigt på sagen; han talte så sagte om den, at det næsten var umuligt at høre, hvad han sagde. Man forstod, at han famlede sig frem, for princippet i lovforslaget falder egentlig ikke så forfærdelig godt i tråd med det ærede medlems økonomiske indstilling og hans natur; men nu er han jo ordfører for det radikale venstre, der er medlem af regeringen, og derfor var han lidt usikker.

Hvordan jeg skal karakterisere det ærede medlem hr. Helge Madsen, er jeg ikke klar over; det må være usikkerhed i anden potens. Men jeg kan meget vel forstå, at det ærede medlem kan være usikker i anden potens, når jeg betænker, hvad hans partifæller, de højtærede ministre i den nuværende regering, har udtalt blot i de allersidste år. Jeg må bede om lov til at citere et par ting.